

den, saa kan man vel have megen Sympathi med Bevillingen, men der skulde dog Meget til, for at man, efter at en saadan Bevilling er bleven næglet af Folkethinget, skulde indsætte den her i Landstthinget. Og det forekommer mig nu, at der er saameget mindre Grund dertil, som der er en anden Vej at gaae, og som man ved at følge den kommer i Overeensstemmelse med, hvad der netop i lignende Tilfælde er skeet med Hensyn til de monumentale Kirker. Det høitæredede Medlem for 11te Kredts (Nielsen), som ikke vilde undlade principalt at understøtte Ministerens Forslag, har dog været saa velvillig — hvad der glæder mig — tillige at stille et Forslag, der for ham kun er subsidiairt, men som for mig er principalt. Netop fordi jeg stiller mig imod den ærede Ministers Forslag, kan jeg ikke Andet end paa det Bedste anbefale det af det ærede Medlem under Nr. 6 stillede Forslag, hvilket, som sagt, for ham er det subsidiaire, men som der for flere af os Andre synes at være al Grund til at betragte som det principale. Det gaaer jo nemlig ikke ud paa Andet end paa en Fortsættelse eller en Udvidelse af den Vej, som er betegnet ved Loven af 19de Januar 1863, hvortil der netop er givet Anviisning i selve Finantsforslaget. I dette siges der jo nemlig, at Ministeriet bemyndiges til af de under det forterende Midler i Genhold til Loven af 19de Januar 1863 at udlaaene indtil 200,000 Rd. til at restaurere de Kirker, som nærmere nævnes, idet der saa følger den Sum, som for Finantsaaet 1870—71 kan anvendes deels til Kallundborg Kirke og deels til Viborg Domkirke. Hvorfor ere nu disse Kirker stillede saaledes i Finantsloovforslaget? Fordi de ere monumentale Kirker af en særegen Betydning, til hvis værdige Vedligeholdelse det er i sin Orden, at der bidrages fra de Kirker, der ikke ere det, saaledes at det hele Mellembværende lettes ved et Laan fra Sorø Academi. Men Ribe Domkirke hører nu netop til den samme Art af monumentale Kirker, og man er saaledes i fuld Overeensstemmelse med den hele Fremgangsmaade, som ved flere Finantslove er bleven billiget baade af Folkethinget og af Landstthinget, naar man her

følger den samme Vej med Hensyn til Ribe Domkirke. Det er naturligtvis umuligt for nogen Enkelt at sige, om et saadant Forslag vil møde Banffeligheder i Folkethinget eller ikke. Men det vil dog let sees, at der er en meget stor Forskjel imellem dette Forslag og saa en Bevilling af Statskassen. Ved at bevilge det første Bidrag af Statskassen til Ribe Domkirke aabnes der et Perspectiv, som netop er blevet mere faretruende ved den Udfigt, som den ærede Landstthingsmand (Nielsen) har givet til, hvorledes det vil stille sig for Statskassen, dersom den først begynder at give Bidrag. Sagen holdes indenfor rimelige Grændser, naar man holder den indenfor Loven af 19de Januar 1863, og det kan heller ikke miskjendes, at der under Forhandlingerne i det andet Thing netop er blevet slaaget paa, at den af den ærede Landstthingsmand subsidiairt betraadte Vej vilde møde mindre Modstand, end hvis Bevillingen skulde gives af Statskassen (Hastle: Der er ligefrem givet Anviisning derpaa). Ja, jeg vil ikke gjerne bruge saa stærke Udtryk, som det ærede Medlem nu brugte, men det er ialfald vittterligt, at Stemningen hos flere af dem, som stemte imod den omtalte Bevilling fra Statskassens Side, vilde være en heelt anden ligeoverfor et Forslag som det, der nu er stillet af den ærede Landstthingsmand.

ligesom den sidste ærede Daler (Bonne) har reist et Spørgsmaal med Hensyn til Underviisningsvæsenet, saaledes vilde jeg ogsaa gjerne, skjøndt paa en anden Maade og uden selv nærmere at inklade mig derpaa, tillade mig et Spørgsmaal til den ærede Minister, nemlig det, om han ikke skulde være villig til noget nærmere at udtale sig om de Hensigter, som han vil søge virkeliggjorte gennem den Bevilling paa 1,500 Rd., som han har forlangt til Udarbejdelsen af Forslag om det høiere Skolevæsens fremtidige Organisation. Vi ere jo vant til — og det er ganske naturligt — ved Finantsloovforslagets Behandling ikke altid alene at see paa de aarlige Bevillinger, men tillige at henvende Betragtningen paa de Formaal af en høiere og mere almindelig Charakter, som søges fyldestgjorte ikke alene gennem de givne Bevillinger, men ogsaa ved de For-